

nu foreslåede affattelse er det hensigten, at der i vejledningen til skatteyderne om forskudsregistreringen, som udsendes sammen med slutopgørelsen i august måned, skal gives oplysning om procentens størrelse. Når udskrivningsprocenten skal fastsættes, vil folketinget således have kendskab til den procentvise forhøjelse eller nedsættelse efter § 54.

På grundlag af vejledningen kan den enkelte skatteyder bedømme, hvorledes den automatiske forskudsregistrering vil blive for hans vedkommende. Han kan herefter — på samme måde som ved forskudsregistreringen for indkomståret 1972 — indgive ændringsskema, såfremt han mener, der er grundlag herfor. Sker der i denne anledning ændring af forskudsregistreringen, foretages denne på grundlag af skatteydernes oplysninger om de forventede indkomstforhold. I så fald anvendes § 54-procenten ikke.

Til nr. 9.

Efter kildeskattelovens § 66, stk. 1, forfalder udbytteskat til betaling, så snart udbyttet kan hæves eller forud herfor bliver godskrevet. Indbetalingen anses for rettidig, når den finder sted senest ugedagen efter forfaldsdagen.

Et stigende antal selskaber har vedtaget, at udbyttet først kan hæves på en senere dato end datoen for vedtagelsen om udbetaling af udbytte. Dette kan i nogle tilfælde have haft til formål at udskyde indbetalingen af udbytteskatten. Under hensyn til, at dette ikke forekommer rimeligt, foreslås det ved ændringsforslaget, at udbytteskat forfalder til betaling, så snart vedtagelse om udbetaling eller godskrivning af udbyttet er vedtaget. Samtidig foreslås fristen for rettidig indbetaling dog forlænget til en måned fra forfaldsdagen. For de fleste selskaber vil der herefter i realiteten blive tale om ca. 3 ugers forlængelse af den hidtidige ret korte frist på 1 uge for indbetaling af udbytteskat.

Til nr. 10.

Efter kildeskattelovens § 66, stk. 3, skal også selskaber, der vedtager ikke at udbetale udbytte, indsende oplysning om vedtagelsen til skattemyndighederne.

De hidtidige erfaringer med udbytteskattens administration har vist, at arbejdet

med at kontrollere, at det ret store antal selskaber, der årligt vedtager ikke at deklare udbytte, indsender udbytteerklæring, er meget betydeligt, og det vil kunne spares, såfremt der foretages en vis omlægning af kontrollen med de selskaber, der deklarerer udbytte.

Det foreslås derfor, at de selskaber, der vedtager ikke at deklare udbytte i almindelighed ikke skal indsende oplysning om vedtagelsen, men kun skal gøre dette på skattemyndighedernes forlangende, når der i det enkelte tilfælde af kontrolmæssige grunde er behov for det.

Til nr. 11.

Sager om bødestraf for overtrædelse af kildeskattelovens bestemmelser kan efter § 79 afgøres ved udenretslig vedtagelse af et bødeforelæg. Det er efter lovbestemmelsen finansministeren, der træffer afgørelse i sådanne sager. I praksis følges herved samme retningslinier som i de ved domstolene afgjorte sager. Af administrative grunde vil det være hensigtsmæssigt at henlægge afgørelsen i sagerne om bødeforelæg til kildeskattedirektoratet, og ændringsforslaget tager sigte på at give adgang hertil. Bestemmelsen i § 79 kommer i øvrigt derved på linie med bestemmelsen i skattekontrollovens § 20 om vedtagelse af bødeforelæg for overtrædelse af denne lovs straffebestemmelser.

Til nr. 12.

Ved lov nr. 116 af 13. april 1972 oprettedes Lønmodtagernes Garantifond. Fonden skal sikre lønmodtageres krav på løn m. v. i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs, hans død (gældsfragælsesbo), likvidation af et aktieselskab eller virksomhedens ophør, såfremt arbejdsgiveren ikke kan betale kravet.

Efter lovens § 2, stk. 1, 2. pkt., omfatter fondens garanti dog ikke den del af lønmodtagerens krav, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskatt. Denne bestemmelse blev indsat under lovforslagets behandling i folketinget, og i den af det pågældende udvalg afgivne betænkning anføres det, at bestemmelsen forudsætter, at den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskatt, godskrives lønmodtageren i forbindelse med lønmodtagerens skattemæssige slutopgør.